

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบัน สภาพเศรษฐกิจและสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมาก มีการแข่งขันกันทั้งในทางเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลให้ลักษณะโครงสร้างของครอบครัวคนไทยเปลี่ยนแปลงไป การดูแลและเอาใจใส่ผู้สูงอายุของบุตรหลานถูกจำกัด ทำให้แนวโน้มว่าผู้สูงอายุจะถูกละเลยและถูกทอดทิ้งให้เป็นภาระแก่สังคมมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้เทคโนโลยีทางการแพทย์และการรักษาพยาบาลมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผลที่ตามมาคือ สุขภาพอนามัยของประชากรดีขึ้น คนไทยอายุยาวขึ้น สัดส่วนของผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น มีการประมาณการจำนวนประชากรสูงอายุไทยในปี พ.ศ.2543 ที่ 4.5-5.7 ล้านคน โดยคาดการณ์ว่าในอีก 10 ปี ข้างหน้าจากปี พ.ศ.2543 จะเพิ่มเป็นประมาณ 6.8-7.6 ล้านคน และอีก 20 ปี ข้างหน้าจะมีประชากรผู้สูงอายุไทยประมาณ 11 ล้านคน หรือเพิ่มขึ้นประมาณเท่าตัวจากในปัจจุบัน (นภาพร ชโยวรรณ, 2543) ดังแสดงในแผนภูมิที่ 2-1

ประเทศไทยได้ให้ความหมายของ “ผู้สูงอายุ” คือ บุคคลซึ่งมีอายุเกิน 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป และมีสัญชาติไทย (พ.ร.บ.ผู้สูงอายุ พ.ศ.2546) ผู้สูงอายุก็คือประชาชนคนหนึ่งที่อยู่ในวัยเรียกว่าผู้สูงอายุ ซึ่งมีความแตกต่างจากกลุ่มอายุอื่นที่ชัดเจนก็คือ ร่างกายและสุขภาพเสื่อมลง รายได้ลดลง ในขณะที่ภาระการดูแลด้านสุขภาพเพิ่มขึ้นตามอายุที่มากขึ้น และอาจต้องพึ่งพาบุตรหลานญาติพี่น้องหรือบุคคลอื่น เป็นธรรมชาติที่บุคคลทุกคนต้องมีอายุเพิ่มขึ้น แต่คนเรายังไม่สามารถทำให้ตัวเองไม่แก่ได้ ดังนั้นทุกคนต้องเข้าสู่วัยสูงอายุ จำนวนผู้สูงอายุจึงเพิ่มขึ้นอย่างไม่ควบคุมไม่ง่าย ซึ่งส่งผลกระทบต่อเนื่องทางเศรษฐกิจและสังคมหลายด้าน นับเป็นภาวะของประเทศได้ โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่ต้องอยู่อย่างไร้ความสามารถหรือทุพพลภาพ

ไม่เพียงแต่ขนาดของประชากรสูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่คุณลักษณะต่างๆ ของผู้สูงอายุในอนาคตมีแนวโน้มแตกต่างจากลักษณะของผู้สูงอายุในปัจจุบันในหลายด้าน อาทิเช่น ประชากรสูงอายุในอนาคตจะมีผู้ที่อายุมากๆ (oldest old) เพิ่มมากขึ้น โดยประกอบด้วยหญิงสูงอายุมากกว่าชาย, ประชากรสูงอายุในอนาคตจะมีจำนวนคนโสด-หย่าเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะผู้สูงอายุหญิง, มีผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงมากขึ้น และมีแนวโน้มที่ผู้สูงอายุในอนาคตมีจำนวนบุตรลดลงกว่าผู้สูงอายุในปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงสภาพทางร่างกายและจิตใจทำให้ผู้สูงอายุต้องการ

สภาพที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงตามวัยที่เอื้อให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น สภาพการอยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมอาจเป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในคนสูงอายุและนำไปสู่ภาวะทุพพลภาพในที่สุดได้ เป็นปัญหาด้านเศรษฐกิจสำหรับผู้สูงอายุและครอบครัว

จากแนวโน้มที่จำนวนประชากรผู้สูงอายุมีเพิ่มขึ้น ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงสภาพทางเศรษฐกิจทำให้ครอบครัวไม่สามารถดูแลบิดามารดาได้เหมือนในอดีต ทำให้ผู้สูงอายุต้องการบริการสุขภาพและการดูแลเพิ่มมากขึ้น แม้ว่าผู้สูงอายุจะบริโภคอาหารน้อยลง แต่ต้องการการบริการและการรักษาพยาบาลเพิ่มขึ้น ทำให้ต้องจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดอย่างมีประสิทธิภาพ ทางองค์การภาครัฐและภาคเอกชนจึงควรเตรียมการวางแผนเพื่อช่วยเหลือที่เป็นรูปธรรมเหมาะสมกับผู้สูงอายุแต่ละประเภท ด้วยการปรับปรุงบริการและกิจกรรมที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และจัดหาบริการและกิจกรรมใหม่ๆ มารองรับด้วย โดยเฉพาะที่อยู่อาศัยซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในฐานะหนึ่งในปัจจัยสี่ ที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมจะส่งผลดีต่อสุขภาพช่วยลดค่าใช้จ่าย และสามารถช่วยยืดเวลาการเกิดภาวะพึ่งพาออกไปได้ โดยส่วนใหญ่ของผู้สูงอายุไทยยังคงอาศัยอยู่กับบุตรหลานหรือญาติพี่น้องที่มีความพอใจกับที่อยู่ของตน และปรารถนาที่จะอยู่ร่วมกับบุตรหลานตลอดไป มีเพียงร้อยละ 4 ที่ไม่พอใจ โดยสัดส่วนความไม่พอใจของผู้สูงอายุในเขตเมืองสูงกว่าในเขตชนบท (นภาพร ชโยวรรณ และจอร์ห์น โนเดล, 2539 อ้างถึงในสุทธิชัย จิตะพันธ์กุล และคณะ, 2544 : 2 – 21)

นอกจากนี้ยังได้มีการศึกษาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุไว้ในหลายกลุ่มผู้สูงอายุ ได้แก่ การศึกษาของสุทธิพงษ์ บุญฤทธิ์ (2538) เรื่องความต้องการที่อยู่อาศัยเมื่อถึงวัยเกษียณอายุของข้าราชการตำรวจในเขตกรุงเทพมหานคร การศึกษาของบัญชา บุณยสิงห์ (2539) เรื่องความต้องการที่อยู่อาศัยในวัยสูงอายุของผู้ทำงานในบริษัทชั้นนำในกรุงเทพมหานคร การศึกษาของวรวรรณ นิตบงกช (2541) เรื่องความต้องการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ ที่อยู่อาศัยในเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร การศึกษาของจิระภา ศรีคำ (2545) เรื่องสภาพการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุในที่อยู่อาศัยแบบแฟลต เคหะชุมชนดินแดง 1 และ 2 กรุงเทพมหานคร และการศึกษาของวิไลลักษณ์ ไกรสุวรรณสาร (2545) เรื่องแนวทางการจัดเตรียมที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุในชมรมอยู่ร้อยละ ซึ่งการศึกษาที่กล่าวมานี้ โดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้สูงอายุที่ยังผูกพันกับที่อยู่อาศัยเดิมและอยู่ใกล้ชิดกับบุตรหลานและครอบครัว แต่ยังไม่ค่อยมีการศึกษาถึงกลุ่มผู้สูงอายุที่ต้องอยู่ตัวคนเดียวหรือมีปัญหาขาดคนดูแล รวมทั้งผู้สูงอายุที่มีอายุมากๆ โดยมีลูกหลานซึ่งอยู่ในวัยสูงอายุเช่นกัน

ภาครัฐโดยกรมประชาสงเคราะห์ได้ให้การสงเคราะห์ผู้สูงอายุโดยจัดตั้งสถานสงเคราะห์

คนชราบ้านบางแคขึ้นเป็นแห่งแรก ส่วนภาคเอกชนส่วนใหญ่แล้วจะเป็นลักษณะโครงการกึ่งสังคมสงเคราะห์ เช่น โครงการสงเคราะห์คนชราของสภาอากาศไทย ที่จังหวัดสมุทรปราการ และหมู่บ้านสแกนดิเนเวียน ที่จังหวัดชลบุรี หรือ เป็นลักษณะของสถานพยาบาลที่ต้องเสียค่าบริการ เช่น ที่โกลเด้นเวิลด์ เนอสซิ่ง โฮม แถวสุทธิสารวินิจฉัย และโรงพยาบาลกล้วยน้ำไท 2 แถวถนนสุขุมวิท อย่างไรก็ตามมีผู้สูงอายุจำนวนหนึ่งที่มีฐานะในระดับปานกลางมีรายได้ที่จะจ่ายได้ แต่ประสบปัญหาขาดผู้ดูแลในวัยสูงอายุหรือเมื่อเกิดเจ็บป่วย ประสงค์ที่จะให้รัฐช่วยเหลือรับเข้าอยู่ในความดูแลของรัฐประเภทเสียค่าบริการ เพื่อมีความเป็นอยู่ที่ปลอดภัย และมีความเป็นส่วนตัวพอสมควร

ด้วยเหตุนี้ มูลนิธิสมเด็จพระสังฆราช (วาสนมหาเถระ) วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม และสถานสงเคราะห์คนชราวาสนะเวศม์ จึงได้มีโครงการที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อให้บริการและให้การสงเคราะห์ผู้สูงอายุประเภทพิเศษ โดยผู้สูงอายุต้องปลูกบ้านเดี่ยวหรือทาวน์เฮ้าส์อยู่เอง และต้องชำระค่าใช้จ่ายรายเดือนด้วย รวมทั้งได้สร้างที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุ “บ้านบุศยานิเวศม์” ขึ้นบนเนื้อที่ประมาณ 8 ไร่ บริเวณด้านหลังของสถานสงเคราะห์คนชราวาสนะเวศม์ ตำบลบ่อโพธิ์ อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อให้สามารถรับผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาดังกล่าวได้ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้บริการแก่ผู้สูงอายุที่มีความเดือดร้อนในเรื่องที่พักอาศัยหรืออยู่ตามลำพังหรือไม่สามารถอยู่กับครอบครัวได้ และมีรายได้พอที่จะสามารถชำระค่าใช้จ่ายจำนวน 50 คน ในช่วงดำเนินการแรก รวมทั้งเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐในการดูแลผู้สูงอายุอีกประการหนึ่งด้วย

สถานสงเคราะห์คนชราวาสนะเวศม์จึงนับได้ว่าเป็นโครงการที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุแห่งแรก และเพียงแห่งเดียวในประเทศไทยที่ให้บริการสงเคราะห์ผู้สูงอายุทั้ง 3 ประเภทรวมอยู่ในบริเวณเดียวกัน ดังนี้

1. ผู้สูงอายุประเภทสามัญ เป็นการสงเคราะห์โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย, ผู้สูงอายุอยู่ร่วมกันในที่พักแบบโรงเรือน โดยแยกส่วนสำหรับเพศชายและเพศหญิง ปัจจุบันมีผู้รับการสงเคราะห์จำนวน 186 คน เป็นชาย 56 คน และหญิง 130 คน
2. ผู้สูงอายุประเภทพิเศษ เป็นโครงการปลูกบ้านอยู่เองและต้องชำระค่าใช้จ่ายรายเดือน ปัจจุบันมีสมาชิก 25 คน เป็นแบบบ้านเดี่ยวจำนวน 9 คน และแบบทาวน์เฮ้าส์จำนวน 16 คน
3. ผู้สูงอายุที่พักอาศัยในโครงการบ้านบุศยานิเวศม์ เป็นลักษณะแบบอาคารรวมสูง 2 ชั้น ให้บริการห้องพักแก่ผู้สูงอายุแบบห้องเดี่ยวขนาด 6 x 6 เมตร จำนวน 36 ห้อง

และห้องคู่ขนาด 8 x 8 เมตร จำนวน 12 ห้อง โดยผู้สูงอายุที่เข้าพักอาศัยต้องบริจาคเงินกองทุนผ่านวัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม ปัจจุบันมีผู้เข้าพักอาศัยเป็นประจำแล้วจำนวน 4 ราย

ทั้งนี้สถานสงเคราะห์คนชราวาระเวศม์อยู่ภายใต้การดูแลของสำนักบริการสวัสดิการสังคม กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในขณะที่โครงการบ้านบุศยานิเวศม์ยังอยู่ภายใต้การดูแลของมูลนิธิสมเด็จพระสังฆราช (วาสนมหาเถระ) วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม

ด้วยตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาผู้สูงอายุซึ่งจะกลายเป็นสัดส่วนสำคัญของประเทศ การทำอย่างไรจึงให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดี การดำเนินงานเชิงคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุจึงเป็นภารกิจที่ควรเร่งด่วน โดยเฉพาะเรื่องที่อยู่อาศัย ซึ่งนับเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ของการดำรงชีวิต ควรให้ความสำคัญโดยเริ่มที่สวัสดิการความเป็นอยู่และมีการศึกษาถึงสภาพความเป็นอยู่และปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานสงเคราะห์คนชรา ก่อนว่าควรมีการปรับปรุงที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมสำหรับผู้สูงอายุอย่างไรบ้าง ควรจะจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้คนชราอย่างไร เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือภาคเอกชน ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 80 ที่ระบุไว้ว่า รัฐต้องสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพและผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาสภาพการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุใน "บ้านพักคนชราวาระเวศม์" จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีรายละเอียดของวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ศึกษาสภาพที่อยู่อาศัยทางกายภาพที่เหมาะสมของผู้สูงอายุ
2. ศึกษาสภาพการอยู่อาศัยทางสังคม และเศรษฐกิจของผู้สูงอายุ
3. ศึกษาสภาพปัญหาการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุ ต่อรูปแบบของอาคาร

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตกลุ่มประชากรและพื้นที่ทำการศึกษากลุ่มประชากร เฉพาะผู้สูงอายุที่มีคุณสมบัติของผู้เข้าพักอาศัยและเข้าพักอาศัยอยู่เป็นประจำในบ้านพักคนชราวาระเวศม์ โดย

ใช้ข้อมูลเบื้องต้นจากรายงานผลการดำเนินงานประจำปี พ.ศ.2546 ของสถานสงเคราะห์คนชรา วาสนะเวศม์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1.1 ผู้สูงอายุประเภทสามัญ เป็นการสงเคราะห์โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น ผู้สูงอายุได้รับบริการด้านปัจจัย 4 การรักษาพยาบาลเบื้องต้น กายภาพบำบัด นันทนาการ และบริการด้านสังคมสงเคราะห์ ตลอดจนการฃาปนกิจศพเมื่อเสียชีวิต มีผู้สูงอายุเข้ารับการสงเคราะห์จำนวน 186 คน เป็นผู้สูงอายุชาย 56 คน และผู้สูงอายุหญิง 130 คน แยกเป็นกลุ่มพักอาศัยในอาคารโรงเรียนชั้นเดียวจำนวน 11 อาคาร
- 1.2 ผู้สูงอายุประเภทโครงการพิเศษ เป็นโครงการที่ผู้สูงอายุปลูกบ้านตามแบบที่กำหนดไว้เองในที่ดินของสถานสงเคราะห์ เมื่อเสียชีวิตตัวอาคารจะตกเป็นกรรมสิทธิ์ของสถานสงเคราะห์ ในโครงการมีบ้านแบบอาคารเรือนแถวจำนวน 16 ห้อง และอาคารบ้านพักเดี่ยวจำนวน 9 ห้อง
- 1.3 ผู้สูงอายุโครงการบ้านบุศยานิเวศม์ มีลักษณะเป็นอาคารรวมสูง 2 ชั้น ผู้สูงอายุที่เข้าพักอาศัยต้องบริจาคเงินกองทุนเพื่อบ้านบุศยานิเวศม์ผ่านวัดราชขพิธ สถิตมหาสีมาราม โครงการมีบริการห้องพักขนาด 6 x 6 เมตร จำนวน 36 ห้อง และห้องขนาด 8 x 8 เมตร จำนวน 12 ห้อง โดยมีผู้สูงอายุเข้าพักอาศัยเป็นประจำแล้วจำนวน 4 ราย

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาสภาพการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุในบ้านพักคนชราวาสนะเวศม์ โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 2 ส่วน ดังนี้

2.1 ลักษณะทางกายภาพ สังคม และเศรษฐกิจของกลุ่มประชากรในประเด็น

2.1.1 การอยู่อาศัย

2.1.2 การทำกิจกรรมของผู้อยู่อาศัย ในบริเวณต่าง ๆ ในพื้นที่เรือนนอน และนอกเรือนนอน (พื้นที่ส่วนกลาง)

2.1.3 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร (ถ้ามี) การศึกษา การประกอบอาชีพ รายได้ต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ สุขภาพและการพึ่งพา และการดูแลเมื่อยามเจ็บป่วย

2.1.4 ส่วนของสังคม – เศรษฐกิจ ได้แก่ เพื่อนบ้าน การดูแลของเจ้าหน้าที่ ค่าใช้จ่ายส่วนตัว และค่าใช้จ่ายสำหรับที่พัก

2.1.5 ข้อมูลความคิดเห็นในการอยู่อาศัย ในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งประกอบด้วยประเด็น การเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยในอนาคต สถานที่ที่ต้องการอยู่อาศัย

2.2 ศึกษาความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการอยู่อาศัยของกลุ่มประชากรต่อรูปแบบของอาคาร ประกอบไปด้วยประเด็นความคิดเห็นต่อการอยู่อาศัยและการใช้สอยสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงสภาพแวดล้อมในวาสนะเวศน์ โดยแสดงถึงความเหมาะสม ไม่เหมาะสมต่อการให้บริการ ที่มีการแยกประเภทการให้บริการ จำแนกเป็น

2.2.1. ส่วนของกายภาพใช้สอย ได้แก่ ทางเดินบนอาคาร ทางเดินนอกอาคาร บันได ราวบันได ชานพัก ทางลาด พื้นต่างระดับ ประตูทางเข้า/ออก หน้าต่าง มุ้งลวด ฯลฯ

2.2.2 ส่วนของกายภาพแวดล้อม ได้แก่ แสงสว่างในที่พัก แสงสว่างระหว่างอาคาร เสียง กลิ่น ความสะอาด ความร่มรื่น การระบายอากาศ ความหนาแน่นของเตียง ฯลฯ

2.2.3 ส่วนของการให้บริการ ได้แก่ การรักษาพยาบาล กายภาพ การให้บริการร้านอาหาร ชายของ เวย์ยามรักษาความปลอดภัย น้ำประปา การจัดกิจกรรม/ชมรมในวาสนะเวศน์ การจัดกิจกรรม ชมรมนอกวาสนะเวศน์ ระบบเสียงตามสาย ฯลฯ

ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะผู้สูงอายุที่มีคุณสมบัติของผู้เข้าพักอาศัย และได้เข้าพักอาศัยอยู่เป็นประจำในบ้านพักคนชราวาสนะเวศน์ ตามบันทึกของสถานสงเคราะห์

ข้อจำกัดในการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการสังเกต จดบันทึก ถ่ายภาพ และสัมภาษณ์กลุ่มประชากรสูงอายุเป็นหลักในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีข้อจำกัดคือ ไม่สามารถถ่ายภาพและสัมภาษณ์ผู้สูงอายุที่เจ็บป่วย มีอาการทางสมองหรือไม่ยินดีเปิดเผยข้อมูล ซึ่งอาจส่งผลต่อข้อมูลที่ศึกษา

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

ผู้สูงอายุ หมายถึง บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปและมีสัญชาติไทย (พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546) บ้านพักคนชราวาสนะเวศน์ หมายถึง สถานสงเคราะห์คนชราวาสนะเวศน์ ในพระสังฆราชูปถัมภ์ อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การศึกษาวิจัยสภาพการอยู่อาศัย และปัญหาจากการอยู่อาศัยในครั้งนี้ จะช่วยเป็นข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการวิจัยเชิงเปรียบเทียบหรือวิจัยเชิงประเมิน (Evaluation Research) ได้ต่อไป
2. การนำข้อมูลและผลการศึกษาไปเป็นแนวทางสำหรับผู้เกี่ยวข้องทั้งผู้สูงอายุ, ครอบครัว และผู้ดูแลสำหรับวางแผนด้านที่อยู่อาศัย เพื่อให้เหมาะสมกับผู้สูงอายุแต่ละประเภท
3. เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานให้กับภาครัฐหรือเอกชนนำไปปรับใช้เพื่อให้ผู้สูงอายุได้มีที่อยู่อาศัยและสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมตรงตามลักษณะความต้องการ
4. เพื่อเป็นข้อมูลในการเตรียมรองรับการให้การดูแลผู้สูงอายุให้มีคุณภาพชีวิตที่พอควรเพื่อจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มีประสิทธิภาพ
5. เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้สนใจได้นำไปศึกษาในประเด็นอื่นๆ ต่อไป